

UMETNIKI ZA KARITAS



SINJI VRH
15. – 19. AVGUST 2016

Karitas 

Škofijska karitas Koper

SINJI VRH

15. – 19. AVGUST 2016

Katalog je izdala: Škofjska karitas Koper, Solkan, Skalniška 1

Ravnatelj: Stanislav Rebec

Voditeljica projekta: Jožica Ličen

Likovna kritičarka in strokovna sodelavka: Anamarija Stibilj Šajn

Fotografije, oblikovanje in strokovna sodelavka: Silva Karim

Ostali strokovni sodelavci in pomočniki: Jože Bartolj, Lucijan Bratuš, Milena

Gregorčič, Azad Karim, Mira Ličen Krmpotič, Tone Seifert, Bogdan Soban,

Janez Štros.

Tisk: Tiskarna Janežič Nova Gorica

September 2016

“POGUM
VSE LJUDSTVO V DEŽELI,
GOVORI GOSPOD!” (AG 2,4)

VSI SMO VSAK

Ob geslu letošnje kolonije Umetniki za karitas smo se v pogovorih večkrat ustavili ob besedi pogum. Naj bo ta zapis priložnost za kratek premislek o drugem delu gesla »vse ljudstvo v deželi«. Poskusimo z namišljenim dvogovorom:

A: Kdo je vse ljudstvo v deželi?

B: To smo mi. Vsi.

A: Kako pa je ime vsem; kdaj je rojen, kje stanuje vsi?

B: Ne draži me, saj veš, da smo vsi pač vsi.

A: Jaz pa menim, da smo vsi jaz, ti, on; Miha, Tončka, Esad.

B: Ah, saj je vseeno.

Ne vem kaj mislite vi o tem, če je res vseeno kdo je vsi. Zame ni. Kajti, če smo vsi pogumni, potem se lahko hitro zgodi, da pogumen ni nihče. Če pa v sebi nosi pogum Miha, bo opogumil Tončko in ob njima bo Esad zbral korajžo, da naredi, kar lahko naredi.

Ob dnevu odprtih vrat na Sinjem vrhu sem izrazil misel, da biti pogumen pomeni predvsem biti - bivati in to trdno na zemlji, zavedajoč se, da sem kot oseba dragocen, ker me je Stvarnik poklical v bivanje.

Letos smo na Sinjem vrhu zelo močno občutili, kako je pogum ene osebe pomemben za pogum vseh in kako pogum za dejanja izvira iz trdnosti lastnega bivanja. Sinjevrški gospodar Hieronim je *bil*. Bil je trdno zakoreninjen v Bogu. Bil je pogumen za delo in podvige, za optimizem in veselje. Na koncu je bil pogumen tudi za smrt. In prav on, eden, ki ga sedaj ni več na Sinjem vrhu, mene in tebe – vse, tudi iz nebeškega bivališča dela pogumne za našo osebno pot življenja.

Hvala, Hieronim, ker si s svojim bivanjem risal lepo podobo življenjskega poguma in z njo opogumljal umetnike za ustvarjenje, organizatorje za delo, obiskovalce pa za nakup umetnin.

Tako smo in še bomo bivali - vsak na svoj način ter pogumno delali tisto, kar vsak zna in zmore.

Slavko Rebec

v. d. ravnatelja Škofijske karitas

22. MEDNARODNA LIKOVNA KOLONIJA UMETNIKI ZA KARITAS NAS OPOGUMLJA, DA V STISKI NISMO SAMI..

Od 15. do 19. avgusta 2016 je na Sinjem vrhu nad Ajdovščino potekala 22. mednarodna likovna kolonija Umetniki za karitas. Geslo kolonije in potujočih razstav 2016/2017 je: »Pogum vse ljudstvo v deželi, govori Gospod« (Ag 2,4). To je veljajo pred veliko leti in to velja tudi danes. Mnogim ljudem v domovini in po svetu zmanjkuje moči, zmanjkuje poguma, zato jim preko letošnjih udeležencev kolonije in vseh darovalcev prinašamo pogum.

Za umetnike, ki so prišli na Sinji vrh je tudi odločitev, da svoj talent in svoj čas posvetijo ljudem v stiski pogumno dejanje. Sodobni človek potrebuje umetnost, poklican pa je tudi, da živi dobroto. In prav na Sinjem vrhu sta si podali roko lepota in dobrota.

Tudi letos so se desetim udeležencem pridružili strokovni sodelavci in pomočniki. V dneh delovnega druženja so oboji ustvarili 50 likovnih del. Za dan ali dva se je jim pridružilo še osemnajst udeležencev preteklih kolonij in nastalo je še 25 likovnih del. Četrtek, ki je vseskozi z dnevom odprtih vrat posebnost kolonije Umetniki za karitas je tokrat privabil kar 58 slikarjev in kiparjev, ki so poklonili 81 slik in skulptur. Bilanca letošnjega srečanja je 95 avtorjev s 156 likovnimi deli. Vrednost nastalih del se oceni v soglasju z avtorjem in strokovnim svetom kolonije in tokrat znaša skoraj 50.000 Eur, koliko bo dejanski izkupiček pa bo pokazal čas.

Donacije od posvojenih likovnih del bodo šle v sklad 'za ljudi v stiski'.

Projekt Umetniki za karitas traja skozi vse leto in je sestavljen iz treh delov:

Mednarodna likovna kolonija, kjer se tretji teden v avgustu na Sinjem vrhu nad Ajdovščino zbere 10 akademsko izobraženih ali drugače uveljavljenih likovnih ustvarjalcev iz Slovenije in tujine. Ob dnevu odprtih vrat se jim pridružijo še udeleženci preteklih kolonij in likovni ustvarjalci, ki želijo za namen kolonije podariti svoje likovno delo. V 22. katalogih je zapisanih 1.575 imen avtorjev, ki so ustvarili 2.449 likovnih del.

Potujoče razstave prinašajo med ljudi likovne zapise umetnikov današnjega časa, prinašajo sporočilo lepote, zaradi karitativne note pa tudi sporočilo dobrote. V vseh teh letih je bilo 249 prodajnih razstav po Sloveniji, vsako leto obiščemo sosednjo Gorico in Trst, bili smo tudi v Sarajevu, na Dunaju, v Rimu in dvakrat v Bruslju.

Posvojitve likovnih del in donacija posvojitelja je tretja faza dogajanja, vsako leto je izkupiček namenjen blažitvi neke stiske (matere, otroci, družine, brezposelni, brezdomci, zasvojeni...), pomemben je moto kolonije, ki prenaša med ljudi sporočilo določene problematike in vabi k sočutju.

....

Hieronimu v spomin:

Namesto vsakdanjih stvari bom tokrat zapisala nekaj misli o Sinjevrškem in našem Hieronimu od katerega smo se na otliskem pokopališču poslovili 17. septembra. Mesec pred tem, je kolonija Umetniki za karitas imela pridih njegove bolezni. V očeh Irme, obeh sinov in hčere smo videli skrb, v Hieronimovih pa skoraj posmeh, kot bi hotel reči: »Ne skrbite zame, vi peljite svoje delo naprej.« Ob umetnikih in umetnosti je vsa leta pozabil nase, saj je njegova duša vriskala ob vsaki novi sliki, ob vsaki novi koloniji. Za ljudi, kakršen je bil Sinjevrški Hieronim bi lahko rekli, da živijo pokončno in umirajo stoje.

Če bi morala vse spraviti v en stavek bi rekla: »Pokončen, delaven, veren, Slovenec z veliko začetnico, ljubitelj umetnosti, mož beseda, predvsem pa gostoljuben in ustrezljiv.« Človek preprosto ne more sprejeti, da mu ni uspelo. Šele danes se zavedam, da je bilo v zadnjih mesecih veliko trpljenja, vendar ga je z gorjansko trmo potlačil pod mejo mogočega ter bil na uslugo vsem, prijazen in nasmejan kot v najlepših časih. Ko smo izvedeli za bolezen smo ga vsi vprašujoče gledali, on pa je modro ponavljal: »Boril se bom kakor lev, če pa ne bo uspelo bom sprejel Božjo voljo« in dodal »ni druge«. Ko nam je zaupal diagnozo ni dovolil pomilovanja, temveč je nadaljeval »Prosim, naj to ne vpliva na kolonijo, peljite Sinji vrh naprej.«

V naših srcih bo ostala slika značajsko pokončnega in vedrega človeka. V naših dlaneh bo ostal odtis njegovega krepkega stiska roke. Bogu hvala zanj, trudili se bomo, da bo njegova 'duhovna oporoka' živela in peljala Sinji vrh naprej. Hieronim želimo ti večni mir in pokoj v sinjih višavah, včasih pa poglej dol na nas in na tvoj vrh, ki si ga tako ljubil.

....

Hvala dragi prijatelji, hvala dragi strokovni in laični sodelavci, številnih glasbeniki in galeristi, predvsem pa umetniki, da z veselimi srcem in zastonjsko ljubeznijo tkemo mrežo lepote in dobrote na Sinjem vrhu in v krajih kjer gostujejo razstave. Bog vas živi!

Jožica Ličen,

voditeljica projekta Umetniki za karitas





ZDRAVKO DOLINŠEK

Vinogradi, 2016

akril na platnu

Zdravko Dolinšek je po rodu iz Trbovelj in je eden izmed ustanoviteljev legendarnega Relika ter član številnih likovnih društev. Danes živi in ustvarja v Radencih. Slikarstvu je posvetil že dobrih pet desetletij. Vanj je vnesel visoke in osebno izostrene estetske norme, ki so zaznamovale njegovo poklicno delovanje zlatarja, graverja in oblikovalca nakita. Slikarska znanja pa je pridobival na tečajih na ALU v Ljubljani.

Zdravko Dolinšek je z osebno likovno senzibiliteto ter z nenehnim poglobljanjem in raziskovanjem novih izraznih možnosti, naredil zanimiv likovni razvoj različnih stilnih opredelitev, segajočih vse do modernizma, vendar vezi s predmetno stvarnostjo nikoli ni pretrgal. Tako v svojih delih, ki nastajajo v oljni, akrilni in akvarelni tehniki, razkriva navdušenje nad krajinsko in tihožitno motiviko ter pripadnost figuralnim temam, med katerimi je tudi portret.

Avtor je sposoben pristne in globoke komunikacije s svetom vizualnih zaznav, polnega občutenja in likovnega povzemanja njegovih najbolj tipičnih karakteristik. Na ustvarjalni poti so vsa nova odkritja podrejena njemu samemu, njegovim subjektivnim čutenjem in ustvarjalnim prizadevanjem. Pogled, usmerjen k vedutnim ciljem, v naravo ali v urbane predele, na slikovni površini doživlja preobrazbo, s katero se občudovanje in odkrivanje bistvenega nadgradi s hipno zazrtostjo v avtorjeve osebne globine. Impresivnost, kot oblika najglobljega doživetja, odločno preplavi optično zaznavnost. V likovno-formalnem smislu se ta prehod zgodi z oblikovnimi modifikacijami, reduciranji na bistveno in poenostavljanji. Opazen je v osebnih kolorističnih obravnavanjih, s katerimi umirja naravno barvitost in ji daje duhovni podton ter v ekspresivno vzdramljenih slikarskih intervencijah in linijskih poudarkih, ki zarišejo temeljni stik z resničnostjo.

Na Sinjem vrhu je razkril ustvarjalne sledi, ki imajo navdih v štajerski krajini. Realnost so zaznamovali vzgibi avtorjeve intimne. Z zanimivo kompozicijsko zasnovo je ustvaril dramaturgijo slike in odprl njene iluzivne prostorske razsežnosti. Z odločnimi grafizmi je vzpostavil bistvene poteze krajinskega obraza, z barvami pa žlahtno in svojstveno atmosferičnost.



ANDREJ KOSIČ

To je Sinji vrh, 2016
akvarel na papirju

Andrej Kosič se je rodil leta 1933 v Rupi pri Gorici. Po opravljeni trgovski šoli, s katero je opravil uspešno kariero, je obiskoval tečaje na državnem umetnostnem zavodu v Gorici in znanja izpopolnjeval v ateljejih znanih goriških slikarjev. Za svoje akvarele, ki jih interpretativno vodi od postimpresionistične manire do sloga poetičnega realizma, je v evropskem prostoru in zunaj njega dobil številne nagrade in priznanja. Posveča se tudi oljnemu slikarstvu, v katerem je v najnovejšem obdobju ustvaril likovno še posebej zanimiv in vsebinsko poglobljen ter sporočilen cikel slik z naslovom »Trpeča metamorfoza«. Občasno se je ukvarjal tudi z vitražem, ilustracijo in grafičnim oblikovanjem.

Akvareli Andreja Kosiča so poezija barv, oblik, svetlob, likovno-estetske občutljivosti in dovršenosti ter prava zakladnica čustvenih doživetij. Med motivi mu je še posebej priljubljena širša domača pokrajina, tako njena narava kot vaške vedute. Kosičeve upodobitve kraških gmajn pa so njegov večni repertoar, saj so preigrane v različnih letnih časih in oplemenitene z liriko neštetihih atmosferskih stanj. V jesenskih zapisih razpre svojo paletu, ki sega od zemeljskih tonov pa do barv žareče rdečega ruja. Kljub barvni nasičenosti posameznih predelov slikovnega polja, pa to ohranja zračnost in lahkotnost, saj so za slikarja nepogrešljivi lazurni akvarelni učinki in izraznost, ki jo prinaša belina papirja.

Subtilen slikar se zna hitro vživeti v nove krajinske danosti ter jih hitro in neposredno preliti v akvarelno govornico. Sinjevrški prostor ga je s svojimi posebnostmi prevzel in mu omogočil, da je v obliki uravnoteženih kompozicij uresničil njegove naravne lepote ter povzel dramske napetosti tega okolja, se dotaknil njegovih mehkih in ostrin, njegove naravne palete.

Avtor virtuozno preigrava drobne, premišljeno pozicionirane, opisujoče poteze, vključuje posamezne linijske poudarke in svojo ustvarjalnost sprošča v mehkih, lazurnih, nežnih nanosih. Tako se razumski in emocionalni segment povezujeta v neločljive in harmonično ubrane celote.



JURIJ KRAVCOV

Dekličine sanje, 2016
mešana tehnika na platnu

Jurij Kravcov se je rodil v južnem delu Rusije. Diplomiral je na umetniški akademiji Grekov v Rostovu na Donu, in sicer s področja uporabne in dekorativne umetnosti. Do poznih osemdesetih let je živel v St. Petersburgu, kjer so ga pritegnile različne akcije alternativnega gibanja, v tamkajšnjih restavratorskih delavnicah pa sta ga očarala tudi strog red in bogastvo tehnoloških znanj, ki jih je preko del starih mojstrov vztrajno pridobil tudi sam. V devetdesetih letih se je najprej preselil v Bolgarijo in nato v Slovenijo. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Akademskega slikarja Jurija Kravcova na njegovi ustvarjalni poti spremlja ženska figura, natančneje žena, v novjšem ustvarjalnem obdobju pa je njegova portretna izbranka tudi hčerka. Ženska preko likovno-formalnih variacij odigrava raznolike vsebinske vloge in poslanstva, temeljne karakteristike njene podobe pa so stalnica.

Čeprav se portretiranka rojeva iz slikarjevega izrazito čustveno vznesenega odnosa, so njeni likovni temelji trdni ter prinašajo jasno vizualizacijsko usmeritev. Likovna poetika postaja vse bolj prefinjena in premore značilno težnjo po izčiščenju, oblikovnem poenostavljanju in ploskovnem obravnavanju. Figura, najpogosteje osredotočena na profilni obrazni del, je določena z odločno, jasno, tekočo, karakterno močno izraženo konturno sledjo. Njen kontrapunkt predstavljajo nežne, mehko tonsko razprte, pastelne, harmonično ubrane barve, ki stopnjujejo poetično vzdušje figuralnih kompozicij.

Komunikativnost njegovih figur bi lahko povezali z odmevi na ikonsko slikarstvo, vendar v delih zmaguje njihova sodobna, modernistična preobleka. Ta je stkana iz najbolj občutljivih niti, ki izvirajo iz slikarjeve čustveno-poetične vznesenosti, iz občudovanja in spoštovanja njemu najdražjih oseb. Jasna in nazorna vsebinska izhodišča živijo skozi likovno-estetsko dovršenost in zlahtnost efektov, ki jih avtor dosega z uporabo kombiniranih tehnik. Snovno bogate in lazurne barve, jasne linije in tašistični efekti, struktura bogatih barvnih impastov in razgaljena tekstura platna dajejo njegovim delom poseben značaj.



PETAR LAZAREVIĆ

Veli Lošinj, 2016
akril na platnu

Petar Lazarević, ki živi in ustvarja v Ljubljani, je po izobrazbi profesor športne vzgoje. Slikarstvu se neutrudno posveča že skoraj petdeset let. Likovno se je izobraževal pri prof. Nemetu, študijsko pa je potoval po Italiji, Nemčiji in Franciji. Razstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah. Za svoja dela, ustvarjena tako v akvarelni kot akrilni tehniki ter gvašu, pa je prejel več nagrad in priznanj. V likovnem svetu ni le ustvarjalec, ampak tudi mentor, pedagog mnogim, ki obiskujejo njegovo šolo akvarela.

Petar Lazarević se zna občutljivo in precizno zaustaviti v bistvu motivnih izhodišč, najpogosteje vezanih na krajino in figuro ter s sproščeno, odločno potezo narediti intimni interpretativni prehod iz realističnega v (post)modernistično. Vir novih, subtilnih preobražanj, ki avtorja odmikajo od realnih zaznav in ga hkrati k njim vedno znova vračajo, je v suverenem obvladovanju in poglobljanju v govorico primarnih likovnih izrazil, kot so barve, linije, ploskve, oblike.

V izraziti mehki in finesi akvarelnih barvnih razlivanj, ki jih dosega s tehniko »mokra na mokro«, je čuteč mojster, v uporabi risarskih intervencij pa pokaže svojo eksaktno, premišljeno načrtovano, razumsko plat, s katero uresniči konstruktivno nalogo in ustvari vez s konkretno stvarnostjo.

Žlahtne akvarelne efekte kot so prosojnost, mehko in jasnost barv dosega tudi v akrilnem slikarstvu, kar še posebej izpričuje slika z naslovom Veli Lošinj. Interpretacija mogočnih morskih valov v prvem planu namreč valovi med konkretno, zgoščeno barvno snovnostjo in povsem lazurnimi nanosi. Vzpostavljena je dinamika in slikovitost dogajanja, manifestira se moč vodnega gibanja, energija narave in specifika mediteranske atmosfere, ki jo spremlja z občutenimi kromatskimi vrednostmi, z barvno čistostjo in jasnostjo ter svetlobno prežarjenostjo.

Slikarjev pogled v dolino mu ponudi nov motiv in hkrati nov likovni problem. Z odločnimi potezami čopiča povzame bistvene danosti nagovarjajočega krajinskega izseka. V pestrem naboru del s krajinsko tematiko dokazuje, da že v fokusu pogleda naredi prvi korak v intimizem naslikanega.



MILOŠ MARC

Pogum, 2016

akril na platnu

Miloš Marc je univerzitetni diplomirani oblikovalec, zaposlen v Mlinotestu. Živi v Vipavi. Z domačim okoljem ter s celotno dolino je neoločljivo povezan, kar izpričuje tudi v slikarskem delovanju. Njegove slike, barvno tople in oblikovno zreducirane na bistvo, imajo avtorjevo dušo in premorejo domačnost tega ambienta, odlikuje pa jih izoblikovan in prepoznaven način izražanja. Na koloniji Umetniki za karitas je bil že pred dvema desetletjema.

Miloš Marc večkrat najde navdih v vinski trti, a tokrat je z izbranim motivnim izhodiščem naredil pomemben vsebinski prehod. V naravni formi olesenele gojene rastline je začutil kristomorfne poteze in tako je v emblemu Vipavske doline na občutljiv in nevsiljen, ekspresivno naglašen in simbolno utemeljen način zaživela krščanska ikonografija.

Debilo in kraki prinašajo slutnjo razpetega Kristusovega telesa, a avtorska artikulacija izbrane forme še vedno ostaja na nivoju naravnega elementa, saj nima natančnejših potez, ki bi jo opredelila kot trpečo figuro. Motivni prehod je tako izražen na izrazito občutljiv način, brez jasnega sugeriranja posameznih dejstev.

Pomembno sporočilo nedvomno prinaša vitalna forma. Avtor jo na slikovno polje umesti le z izbranim delom, v nekakšni skrajšavi, pri tem pa se poslužuje drznih kompozicijskih rešitev, s katerimi poskrbi za dramaturgijo ter dominantno vlogo akterja dogajanja. Ta je vzpostavljen z ekspresivno risbo, ki mu določa obliko. Nadaljnja modelacija pa pripada odločnim, izrazitim nanosom barvne snovnosti, ki jo avtor zajema s palete, ki se povsem odmika od naravnih danosti. Slutene vsebine dobijo podporo v barvah z močno simbolno podstatjo. Rdeča, oranžna in druge žarilne variacije so namreč nepogrešljive sogovornice s črno.

Prvi plan je rezerviran za naravno formo ali (oziroma) za telo, kateremu se avtor v celoti posveča. Ozadja pa so lateralno obravnavana. Govorijo le z močjo, žarilnostjo in sporočilnostjo barve, ki podpira vsebino naslikanega.

Pogumna in odločna slikarska dejanja se objektivizirajo tudi v poimenovanjih del.



JASNA MERKÙ

Sinji vrh
mešana tehnika

Jasna Merku je bila rojena v Trstu, kjer živi in ustvarja. Leta 1981 je zaključila študij na I.S.I.A. grafično in reklamno načrtovanje v Urbino (110/110). Nostrificirala ga je na ALUO v Ljubljani, kjer se je leta 1991 izpopolnjevala tudi na oddelku za kiparstvo. Leta 2002 pa je na isti akademiji magistrirala na smeri "Vizualne komunikacije". Poučuje likovni pouk na slovenskih srednjih šolah v Trstu, pa tudi na višji šoli "A. M. Slomšek". Izjemno aktivna je na širšem likovnem, časnikarskem in kulturnem področju. Za svoje delo je prejela številne nagrade in priznanja.

Vsako ustvarjalno dejanje Jasne Merku je bilo povezano z naravo, tako preko organskega gradiva, ki ga je uporabljala, kot preko motivike. Nosilec njenega umetniškega izraza je namreč recikliran papir. V sinjevrškem ateljeju je avtorica imela pravi laboratorij, saj je njeno ustvarjanje zahtevno, precizno in dolgotrajno. Potrebno je obvladovati tehnologijo ter se nato minuciozno, filigransko natančno prepustiti kreativnemu postopku. Ročno izdelanemu papirju likovno premišljeno in vsebinsko osmišljeno dodaja polimaterične vložke iz nabora naravnih materialov. Tako ustvarja kompozicije, ki so uravnotežene in postavljene na trdne temelje likovne prepričljivosti.

Materija njenega izražanja pripada naravi in iz papirnatih drobcev sestavljene celote učinkujejo kot krajine, v katerih se barvne ploskve sestavljajo v temeljne poteze krajinskega obraza. Kompozicije so premišljene in uravnotežene. Iz površinsko žlahtnih struktur vodijo v iluzijo prostora.

Jasna Merku v svojih artefaktih izpričuje izjemno koloristično senzibiliteto. Papir dobiva nov ustvarjalni in barvni žar. Barve njenih umetniških del prinašajo asociacije na naravo (zelena, modra), s številnimi pa uresničuje odmik od resničnosti in stopa v povsem svoje koloristično ovrednotenje ter tako posega po toplih, žarečih, intenzivnih barvah, ki stvaritvam dajejo posebno, pozitivno in močno atmosfersko vzdušje. Ko se po vzdramljeni povrhnjici njenih del sprehaja zunanja svetloba, dodatno razkrije čarobnost likovnih efektov, saj barve in strukture pridobijo na moči.

Stvaritve se najlepše manifestirajo kot objekti oz. assemblagi.



ALINA ASBERGA NABERGOJ

Angel, 2016

akril na platnu

Alina Asberga Nabergoj se slikarstvu posveča že od otroštva, zato je šolanje nadaljevala na srednji šoli za umetnost in oblikovanje. Pred leti se je preselila iz rodne Latvije v Vipavo. 1800 kilometrov daleč jo je pripeljala ljubezen, katere sad so štirje otroci. Alina je bila leta 2005 udeleženka kolonije Umetniki za karitas. Ker je svoje poslanstvo mame prevzela z vso ljubeznijo in odgovornostjo, je vsa ta leta ostala le darovalka likovnih del. Letos je prvič odšla sama od doma in si vzela čas za ustvarjanje.

Pred dobrim desetletjem nas je popeljala v svoj figuralni svet, med njene portretne izbrance, katerih zunanje poteze so razkrivale njihovo notranjost, spremljajoče ozadje pa jih je dodatno vsebinsko osvetlilo. V samosvojih upodobitvah se je reflektirala specifična njenega ustvarjalnega karakterja in zajemala predvsem jasno, tekočo obrisno konturo, močne, intenzivne in tople barve ter obrazne tipe, ki so prinašali zlahtnost drugačne kulturne orientacije.

Njeno slikarstvo se je izgrajevalo na temeljih zastavljenih smeri. Na Sinjem vrhu nas je tokrat nagovorila s sliko angela, ki jo je uresničila na velikem formatu. Poudarjena obrisna linija je tekoča in suvereno uteleša veličastno formo tega nebeškega bitja. Postane temelj za konkretizacijo motiva, zajetega v avtorsko samosvojo in delno poenostavljeno artikulacijo. Znotraj nje pa so zaigrale barvne ploskve iz palete slikarkinih čutenj motivnega izhodišča. Sončne barve, ki tudi sicer dominirajo v njenem spektru, so angela napolnile s svetlobo, toploto in žarilnostjo ter ga naredile še bolj ljubkega in prijetnega ter sporočilnega. Izbran kolorit je našel svoj odsev tudi na sliki Poletje in vzpostavil atmosfero izbranega časovnega izseka. In sončen je tihožitni motiv. V njegovo središče je postavljen niz hrušk, ki jih avtorica likovno vizualizirala na subtilen portretni način. Vsaka hruška je namreč personificirana ter tako poleg zunanje podobe premore tudi karakter. To je še dokaz več, da avtorica ne le do figuralnega lika, ampak do vsakega pripovedno-izpovednega elementa pristopa tankočutno in sporočilno.



PATRICIJA SIMONIČ

Iz opusa ONA, 2016

olje na platnu

Patricija Simonič je štajerska slikarka in kiparka, ki je svojo prvo razstavo imela že pri sedemnajstih letih. Znana je po skulpturi Dečka miru. Ta je nastala v sodelovanju z Mednarodno mirovniško fundacijo Beli golob, ki temelji na ideologiji o miru, prijateljstvu in povezanju. Prinašalca Ognja miru in ljubezni, ki želi postati simbolni lik Slovenije, je Gianni Rijavec pred časom v Vatikanu izročil papežu Frančišku. Druga izvedba Dečka miru v bronu pa je postavljena na Trnovem pri Gorici.

Patricija Simonič pa ustvarja tudi obsežen slikarski opus z naslovom Ona, v katerem razkriva reminiscence in hkrati intimen odnos do tradicionalnih-zgodovinskih arhetipov ženske figure. Njeno podobo obnavlja na prefinjen, minuciozen način, s premišljeno pozicioniranimi in finimi potezami čopiča. Prepoznavni formi, ki predstavljajo poklon klasični lepoti, pa daje tudi kanček misterioznosti. Motivni izbranki zaupa svoja razmišljanja, svoje poglede, čutenja in osebno sporočilnost. Z obraznimi potezami, ki so natančno izslikane in jasne, odpira pogled v globino ženskih likov. Pri upodobitvah sta fascinantni tako oblikovna kot barvna dovršenost, še posebej pa preseneča izjemna plastičnost.

Ustvarjalna prizadevanja za dosego lepotnega ideala avtorica bogati s svojstvenim barvnim občutjem. To temelji na monokromni, omejeni barvni paleti, na modrih ali pa rjavih barvah. Modro avtorica povezuje z neskončnostjo, hrepenenjem in božanskostjo. Modra barva je najgloblja, nesnovna in najčistejša ter vodi v duhovna občutja. Z rjavimi odtenki ponazarja zemeljsko plat ženske. Tako One skozi barvno ovrednotenje živijo med zemljo in nebom, v vlogah žensk, mater in žena, pa tudi Marije, Božje matere. So realna in hkrati simbolna figura, ki predstavlja harmonično celoto, zajeto v likovnem in vsebinskem bistvu, v specifični in popolnosti.

One Patricije Simonič so obdarjene z nežno in čutno senzibilnostjo. Avtorica jim daje močno slikarsko identiteto, s katero si prizadeva doseči popolno istovetnost ideje in podobe.



SUZANA ŠVENT

Sreča, 2016

akril na platnu

Mlada akademska slikarka Suzana Švent se je rodila v Celju. Po opravljeni splošni maturi na umetniški gimnaziji v Velenju, se je vpisala na ALUO v Ljubljani, kjer je diplomirala na slikarskem oddelku z delom Gledalčeva emancipacija: V čokoladnem gledališču spektakularnega kapitalizma, v katerem je kritično preizpraševala odnos med gledalcem, umetnostjo in konzumerizmom.

Vsestransko angažirana likovna ustvarjalka prisega na figuralno motiviko, s katero na izrazito senzibilen, angažiran in sporočilen način reflektira stanje v sodobni družbi. Osrednja nosilka njenih vsebinskih in likovnih razmišljanj je karakterno opredeljena deklica, nežno, stilizirano in avtorsko modificirano bitje, ki skozi niz variabilnih, oblikovno reduktivnih upodobitev pridobiva svojstveno, izoblikovano, zgovorno, arhetipsko podobo. Pri razumevanju in recepciji svojega dela se slikarka zaveda pomena klasičnega figuralnega podobotvorja, ki mu nadene oblačilo modernistične avtorske intimnosti. To vsebuje različne stopnje stilizacije, ekspresivno poudarjenost, izstopajoče risarske prvine in barvno ploskovitost posameznih predelov slikovnega polja.

Njeno slikarstvo je medijsko odprto, ustvarjeno v mešani tehniki, hkrati pa še vedno konvencionalno. Barvne ploskve, nežni barvni madeži (tašistične rešitve) in odločno izživete linije predstavljajo ozadje dogajanja, dinamičen okvir zgodbe ter vznemirljiv likovno problemski oder, na katerem Šventova dodatno pogloblja raziskovanje likovnih tehnik oz. načinov slikanja in njihove efekte, pa tudi psihološke pristope k samemu likovnemu vizualiziranju. Črna kontura je armatura njenih del, v katerih nabor barv simbolično prispeva k razkritju vsebin. Tokrat sta slikarko prevzela sinjevrško zelenilo in temeljne poteze tega čudovitega naravnega prostora. V njem živi slikarkina akterka dogajanja, v svoji celopostavni vidni formi ali pa se vanj komaj zaznavno prikrade in pokuka le s svojo glavo.

Suzana Švent, nekoč mladinska državna prvakinja v šahu, tudi na površini slikarskega platna »vleče« likovno prepričljive in sporočilne poteze.



ZMAGO MODIC
Svetloba, 2010
akril na platnu

Zmago Modic, ki je študiral na ALU v Ljubljani in od leta 1978 vodi svojo slikarsko šolo, je človek akcije, slikarske in tudi tiste, ki jo udejanja v številnih likovnih projektih. Na kolonijo Umetniki za karitas je bil povabljen kot častni gost. Ker mu je bolezen preprečila udeležbo, je svoj namen uresničil z darovanjem slike z naslovom »Svetloba«. In dodal: »Če bo vse prav, pridem na Sinji vrh prihodnje leto.«

STROKOVNI SODELAVCI



LUCIJAN BRATUŠ
Sinji vrh 2
akril na platnu, 2016



JANEZ ŠTROS
Delfini, 2016
olje na platnu



MIRA LIČEN KRMPOTIĆ

Pokrajina

akril na platnu, 20156



AZAD KARIM

Dotik spominov, 2016

akril na platnu



BOGDAN SOBAN

Spomini na poletje, 2016

računalniška grafika



STONE SEIFERT
Gora počiva za novo jutro, 2016
akril na platnu



JOŽE BARTOLJ
Slomšek, 2016
akril na lesu



SILVA KARIM
Preko polja, 2015
akril na platnu



MILENA GREGORČIČ
Valovanja, 2016
akril na platnu

»POGUM VSE LJUDSTVO V DEŽELI, GOVORI GOSPOD« (Ag 2,4)

Letošnja, že 22. kolonija »Umetniki za karitas«, nas je na Sinjem vrhu zbrala z geslom »Pogum vse ljudstvo v deželi, govori gospod« (Ag 2,4).

Umetniki so zbrali pogum in se nam pridružili. Vzeli so si čas za skupno ustvarjanje, za ustvarjanje s posebnim namenom.

Pogumno so v barve, linije, ploskve, svetlobe, strukture, kompozicije vnesli svoja videnja, doživljanja, čutenja in tako razkrili najbolj intimen del sebe. »Umetnik, ki ima pogum, se povsem prepusti svojim nagnjenjem. Le tisti, ki se prepusti svojim nagnjenjem, ima pogum, in le, kdor je pogumen, je umetnik.« je zapisal Maurice Ravel. V pestrosti likovnih del, v avtorski moči vsakega posameznika in njegovega artefakta je čutiti, da so bili zbrani pravi – pogumni umetniki.

Na široko so odprli pogled v aktualno likovno produkcijo in segli pod površino likovno-vizualnega, v globine sporočilnosti, ki se skriva v vsakem delu, pa čeprav je njegov motiv neposredno prepoznaven in vsebinsko opredeljiv. Glavno sporočilo, ki povezuje nastalo likovno produkcijo pa je v spoznanju, da lahko posameznik rešuje sočloveka in s tem človeštvo. Ob aktualnem

poimenovanju ikone dobrodelnosti Matere Terezije za svetnico, mi zveni njena misel: »Dobro vemo, da to, kar delamo, ni nič drugega kakor kapljica v morje. A če ne bi bilo te kapljice, tudi morja ne bi bilo«.

In dela avtorjev na koloniji Umetniki za karitas so dragocene kapljice v morju dobrodelnosti, njihov tok, ki se iz Sinjega vrha vije v različne slovenske galerije in razstavišča ter seže v mednarodni prostor pa postaja neustavljivi tok sodobne umetnosti in dobrodelnosti, kateremu se pridružujejo vedno novi akterji.

Umetniki so pričevalci o lepem, likovno dovršenem, v okviru likovne sintakse postavljenem. Njihovi umetniški dosežki so pomemben korak k spoznavanju in razumevanju vloge in pomena likovne umetnosti v našem življenju, v odpiranju kulturnih obzorij, hkrati pa so tudi pričevalci o tem, kaj zmore umetnosti narediti za človeka, za medčloveške odnose in vrednote, ki bi morale biti sestavni del vsake dobre družbe.

Gospod nam govori naj bomo pogumni.

Kljub raznovrstnim stiskam smo res lahko takšni – zaradi Njega in zaradi ljudi, ki po Njem delujejo.

Med vsemi nami pa je bil najbolj pogumen naš gostitelj Hieronim Vidmar. Pogumen v boju s hudo boleznijo, ki se je konec januarja zlovesče prikradla v njegovo življenje. Pogum mu je bila milost, ki mu je dajala moč za premagovanje težav in mu je pomagala ohranjati vedrino in optimizem. Ker je bil pogumen, je čas kolonije preživel z nami in nas kot vedno razvajal s svojim gostoljubjem.

Zaradi njegovega poguma je Sinji vrh že na samem začetku, torej pred petindvajsetimi leti, prerasel vlogo turistične domačije in dobil tisto več, drugačnost in svojstvenost, duhovno veličino, ki jo prinaša umetnost. Zaradi njegovega poguma je rasel in se dvignil v svetovno znano prizorišče likovnega dogajanja ter postal neuradna galerija sodobne umetnosti, ki jo je varovala trdna streha Vidmarjeve domačije in toplina njihovega doma ter ji je zavetje dajala lepota narave.

Bil je zgled čutečega in odprtega človeka, s pokončno in kleno držo. Človeka, ki je čutil veličino in popolnost Božjega stvarstva, ki je spoštoval svojstvenost vsakega človeka, ki je umetnost videl kot nekaj, kar nas plemeniti in bogati. Iskreno se je veselil vsakega umetniškega dosežka, saj se je zavedal njegove vloge in pomena, njegove vsebine in sporočila.

Sedaj moramo skupaj z njegovo družino biti tisto pogumno ljudstvo v deželi, ki bo nadaljevalo njegove ideje in še naprej uresničevalo njegove vizije. Vsak na svoji poti, vsak po svojih močeh in sposobnostih, vedno pa s srčnostjo in odločnostjo, ki sta bili posebni odliki našega dragega Hieronima.

S svoje Sinje gore se je preselil na sinje nebo, in vendar ostaja z nami. Verjamem, da nas bo spremljal s svojim zgovornim pogledom, s svojimi neizbrisnimi dejanji in s čistostjo svojih misli. Verjamem, da bo jasnil dneve našega zemeljskega potovanja in bdel nad našimi prizadevanji, ki so bila do nedavnega tudi njegova.

Pogrešali ga bomo, ker nam je bil drag, ker je opravljal dragoceno poslanstvo v svetu umetnosti.

Dragi Hieronim, v svojem imenu in v imenu umetnikov iz vseh celin, hvala, ker je Sinji vrh postal naš dom, kraj umetniškega zatočišča ter vere in spoznanja, da umetnost lahko spreminja svet.

Anamarija Stibilj Šajn
likovna kritičarka

DAROVALCI OB DNEVU ODPRTIH VRAT

A. Darovalci - udeleženci preteklih kolonij

1. Silva Copič
2. Marija Efremova
3. Črtomir Frelih
4. Vojko Gašperut Gašper
5. Marta Jakopič Kunaver
6. Brane Jazbar
7. Polona Kunaver Ličen
8. Brigitte Kollegger
9. David Ličen
10. Lara Likar
11. Maša Bersan Mašuk
12. Nikolaj Mašukov
13. Marjan Miklavec
14. Karmen Smodiš
15. Metka Sok Razpet
16. Vida Soklič
17. Veljko Toman
18. Adriano Velussi

B. Ostali darovalci

1. Neva Acman
2. Ivica batič
3. Blanka Božič
4. Klara Bratina
5. Dajana Čok
6. Leo Čurčič
7. Saša Dolšak
8. Anuschka Dupalo - Loss
9. Olga Ermenec
10. Jakob Fičur
11. Zofija Fičur
12. Tatjana Fičur
13. Leander Fužir
14. Borut Gerce
15. Alda Grdina
16. Marinka Grohar Gatnik
17. Stanka Golob
18. Lidija Lipanje Gruntar
19. Dana Ivančič
20. Evgenija Jarc
21. Tone Kavčič
22. Maria Kobal
23. Vera Kofol
24. Zdravka Komic
25. Zvezdana Kralj
26. Zvonko Krapež
27. Neva Kolar
28. Majda Kržič
29. Mojca Korošec
30. Majda Kopač
31. Zdravko Luketič
32. Klavdija Ličen
33. Ivan Malavašič
34. Vera Malič
35. Anita Kocjančič Malič
36. Silvana Maligoj
37. Marija Maruša Maraž
38. Božica Mihalič
39. Jana Mihelj
40. Kristina Martelanc
41. Darinka Marolt
42. Mirjam Marušič
43. Ingrid Ožbot
44. Patrik Popovič
45. P. Marko Ivan Rupnik
46. Jana Rojc
47. Irena Remic
48. Ana Rakun
49. Vera Sever
50. Cvetka Šemrov
51. Majda Šelj
52. Dolores Trošt
53. Sonja Vidmar
54. Jožko Vodopivec
55. Simona Zadravec
56. Igor Zimic
57. Helena Zorjan
58. Nada Zuza



Sklep kolonije

Vojko Gašperut, vedno zvest ...





Dobrodošlica gostiteljev



Pogovor o za radio
Ognjišče

Mira o telesnih in
duhovnih delih
usmiljenja





Miloš in pogum ...

Leander Fužir ...letos
za okus, prihodnje
leto pa zares...



Atelje v septembru





Janez je želel mir ...



Leo in "črni ovčki"



Zadnja večerja ...

Razstave 2016/2017

Atelje Sinji vrh

Pretorska palača, Koper

Dvorec Zemono pri Vipavi

Galerija Ars, Gorica, Italija

Galerija Družina Ljubljana

Lokarjeva galerija, Ajdovščina

Peterlinova dvorana, Trst, Italija

Veleposlaništvo RS pri Svetem sedežu, Rim, Italija

Prešernova hiša, Kranj

Mestna knjižnica Murska Sobota

Frančiškova dvorana Sveta gora nad Gorico

Grošljeva galerija, Prevalje

Ministrstvo za obrambo, Ljubljana

Mengeš, Bovec, Logatec. ... in drugi kraji, kamor bomo povabljeni

Stalne prodajne razstave:

Karitas vipavske dekanije, Ajdovščina,

Upravna stavba Občine Ajdovščina

Nova KBM Ajdovščina

Kapucinski samostan in Župnijski dom Vipavski Križ

23. likovna kolonija

UMETNIKI ZA KARITAS

Sinji vrh, 14. – 18. avgust 2017

Dan odprtih vrat: 17. 8. 2017

Informacije:

Jožica Ličen, gsm 041 429 713

e-pošta: jozica.licen@rkc.si

TRR Škofijske karitas Koper: SI56 2450 0900 4155 438 sklic SI00 29019

K uresničitvi ideje pomagajo:

Občine: Ajdovščina, Vipava

Hobby&Art, Kranj,

Sodelavci galerij in prostorov, kjer razstave gostujejo

Nastopajoči ob odprtju razstav

Družina Vidmar, pomočniki, sodelavci, dobrotniki

Mediji, obiskovalci razstav in posvojitelji slik.

Hvala lepa vsem!

Slika na naslovnici: Prvi dan kolonije 2016

